

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. října 2017 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Přemysla Pechláta a soudkyň přisedících Milady Sedlákové a Ing. Renaty Rybáčkové, **t a k t o:**

Obžalovaná: [REDACTED]

nar. dne [REDACTED] v Rychnově nad Kněžnou, provozní pokladní, bytem [REDACTED]
[REDACTED]

je vinna, že:

v Polské republice dne 31. října 2015 pro jiného opatřila a následně okolo 14:10 hod. téhož dne z Polské republiky, aniž by k tomu měla zákonný důvod, dovezla v osobním motorovém vozidle tov. zn. Škoda Felicia, r. z. 6S1 1065, přes hraniční přechod Porajów – Hrádek nad Nisou do České republiky, celkem 500 kusů tablet léku zn. Apselan obsahujících celkem 30 g pseudoefedrinu, a to za účelem přivýdělku a s vědomím, že tyto budou užity k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky metamfetaminu zv. pervitin, který je jako psychotropní látka uveden v seznamu č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek ve smyslu § 44c zák. č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, neboť měla v úmyslu těchto 500 kusů tablet léku Apselan třetí blíže neustanovené osobě za tímto účelem prodat, a vozidlo řídila, ačkoli před jízdou užila metamfetamin a ve 20:10 hod. dne 31. října 2015 měla 354 ng/ml metamfetaminu v krvi, v důsledku čehož nebyla způsobilá k bezpečnému řízení a ovládání motorového vozidla,

t e d y

- a) opatřila a přechovávala předmět určený k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky,
- b) vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky, jinou činnost, při které by mohla ohrozit život a zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku.

T í m s p á c h a l a

a) přečin výroba a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu podle § 286 odst. 1 trestního zákoníku,

b) přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

za přečin výroba a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu podle § 286 odst. 1 trestního zákoníku a přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku z tohoto rozsudku a dále za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku z trestního příkazu Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 16. srpna 2016, č. j. 1 T 112/2016-24,

podle § 286 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **o s m n á c t i /18/ měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanovuje **zkušební doba** v trvání **t ř í (3) roků.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň **zrušuje výrok o trestu** z trestního příkazu Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 16. srpna 2016, č. j. 1 T 112/2016-24, který nabyl právní moci dne 2. září 2016, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 70 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalované ukládá trest **propadnutí věci**, a to 488 kusů tablet léku APSELAN o hmotnosti 118,7 gramu bez obalu a jednoho igelitového sáčku s uzavíráním s pervitinem o hmotnosti 0.99g, včetně obalu.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře **t ř í /3/ roků.**

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se obžalované ukládá trest zákazu pobytu na území okresu Liberec ve výměře **t ř í /3/ roků.**

Odůvodnění:

Důkazy zajištěnými ve zkráceném přípravném řízení a provedenými v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsany shora ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaná [REDAKCE] se u hlavního líčení k trestné činnosti blíže specifikované ve výrokové části rozsudku doznala toliko částečně, a to k té části žalovaného skutku, jež spočívá v neoprávněném opatření a dovozu (přechovávání) léku Apselan z Polské republiky do Česka. V rámci hlavního líčení shodně jako v přípravném řízení uvedla, že se jí to špatně poslouchá a hrozně ji to mrzí. Byla v tíživé životní situaci, potřebovala peníze, už by to nikdy neudělala. Měla jet původně kolegyním do práce pro cigarety a ten den se rozhodla, že to takhle skloubí, předané peníze použije na nákup léku Apselan, a druhý den již

s vydělanými penězi dojede jak pro cigarety, tak i do servisu, aby jí opravili auto. Co se týče podané obžaloby a v ní uváděného dovozu léků, s tímto souhlasí, vše bylo tak, jak je v ní uvedeno, i co se týče množství léků a času a místa silniční kontroly, v jejímž rámci byla zadržena. Na lékárně v Bogatyni dostala tip, tam došla a zeptala se, bylo to někde na kraji města, nakoupila tam léky za 5 000 korun, již vyloupané v sáčku Ikea. Byla domluvená, že tyto léky předá za úplatu známému, výdělek měl být rovněž zhruba 5 000 Kč. Bylo jí jasné, že by byly léky určeny k výrobě pervitinu, neboť měla ještě koupit toluen a rozpouštědlo, tedy věci sloužící k výrobě pervitinu a ona sama na základě svého občasného užívání pervitinu ví, jak se tento vyrábí. K ovlivnění návykovou látkou během řízení motorového vozidla uvedla, že měla připravený bonbon pervitinu pro případ, že by byla příliš unavená, a to v ubrousku. Když uviděla celní správu, jak se za jejím autem otočila, myslela si, že bude klidnější, když si to vezme, aby to u ní nenašli. Jela přes starý hraniční přechod, celní správa stála v protisměru, pak se otočili a jeli za ní, zastavili ji nejvýše za pět minut. Pervitin spolkla v okamžiku, kdy je viděla ve zpětném zrcátku, v době zastavení vozidla na ni ještě nemohl mít žádný účinek. Pervitin užívá asi pět let příležitostně, naposledy jej užila na narozeninové oslavě asi před půl rokem. Náročnost její finanční situace vyplývala z toho, že táhla domácnost sama, platila hypotéku, splácela úvěry, přítel byl ve výkonu trestu odnětí svobody, dcera studovala posledním rokem a ona to finančně nezvládala. V současné době je zaměstnaná ve společnosti Aramark, dříve Eurest, na pozici provozní pokladní a žije ve společné domácnosti s přítelem.

Listinné důkazy: jako stěžejní listinné důkazy byly u hlavního líčení provedeny - záznam o zajištění (č. l. 9), protokol o zadržení (č. l. 10-13), protokol o vydání věci (č. l. 14-15), usnesení a potvrzení o vrácení věci (č. l. 16, 18), protokol o prohlídce jiných prostor (č. l. 19-20), odborné vyjádření z oboru chemie (č. l. 29-31), protokol o lékařském a toxikologickém vyšetření (č. l. 32), úřední záznam včetně fotodokumentace (č. l. 52-56), záznam o orientační zkoušce (č. l. 63), trestní příkazy Okresního soudu Mladá Boleslav z přílohových spisů 1 T 112/2016 a 3 T 14/2017, a konečně pak byl přečten i obsah zpráv o pověsti obžalované, tedy zprávy o chování v místě bydliště, výpisu z evidenční karty obžalované jako řidičky a opisu z evidence rejstříku trestů obžalované.

Hodnocení důkazů: všechny provedené důkazy hodnotil podepsaný soud v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalované projednávaným skutkem v rozsahu uvedeném v podané obžalobě, byť tento skutek částečně odlišným způsobem právně zhodnotil a v souvislosti s tím i částečně skutkovou větu odlišně formuloval. Nepochybná skutková zjištění vyplývají jednak z výpovědi obžalované a dále pak především z listinných důkazů i znaleckých posudků ve věci zajištěných, respektive zpracovaných. O doznání obžalované ve vztahu k té části skutku, jež je představována neoprávněným opatřením a dovozem léku Apselan, nemá soud důvodu pochybovat, tato je ostatně ve všech souvislostech potvrzována dalšími v řízení provedenými důkazy, ze kterých vyplývají veškeré pro rozhodnutí v této věci podstatné okolnosti. Neoprávněné opatření a následný dovoz léku Apselan v množství pěti set vyloupaných tablet je zjišťováno jak ze záznamu o zajištění a protokolu o zadržení, tak i z protokolu o vydání věci. Množství pseudoefedrinu v tomto množství tablet léku obsaženého pak je zjišťováno z odborného vyjádření z oboru chemie. Záměr obžalované, jakým způsobem s tímto lékem hodlala naložit, stejně tak jako její vědomí o tom, že tento měl sloužit k nedovolené výrobě pervitinu, je zjišťován zejména z výpovědi obžalované. Tato jednak jako uživatelka uvedené

drogy proces její výroby zná a jednak měla za úkol spolu s lékem nakoupit i další prostředky k výrobě sloužící (toluen a rozpouštědlo), aby je následně příslušné osobě společně s lékem předala.

Před zcela odlišnou situací byl z pohledu obsahu výpovědi obžalované postaven podepsaný soud v otázce druhé části skutku, tedy té, jež byla představována řízením motorového vozidla pod vlivem návykové látky, jejíž účinky takovou činnost vylučují. Obžalovaná spáchání uvedeného jednání, tedy řízení motorového vozidla pod vlivem metamfetaminu popírala, respektive na svou obhajobu uvedla, že vozidlo pod vlivem návykové látky neřídila, neboť tuto látku užila jen několik málo minut předtím, než bylo její vozidlo zastaveno hlídkou celní správy, z čehož dle jejího přesvědčení vyplývá, že v době řízení negativní účinek spojený s orálním požitím této látky ještě nemohl nastat. Podepsaný soud této části obhajoby obžalované neuvěřil, a to z toho důvodu, že obžalovaná zdůvodňuje užití tobolky (tzv. bonbonu) pervitinu tím, že chtěla být v době silniční kontroly klidnější z důvodu, aby u ní tato droga nebyla nalezena. Taková obhajoba obžalované ale nemůže obstát vedle důkazu provedeného přečtením protokolu o zadržení obžalované, ze kterého vyplývá, že u obžalované byl nalezen další metamfetamin, a to v podobě bílého krystalického prášku, který byl uzavřený v igelitovém sáčku uschovaném v otevřené krabici cigaret, přičemž tuto drogu obžalovaná evidentně před silniční kontrolou uschovat nehodlala. Samotným užitím tobolky metamfetaminu tak zcela jistě nemohla docílit následku, kterým jeho požití zdůvodňuje, tedy toho, aby u ní droga nebyla při silniční kontrole nalezena. Je sice zřejmé, že z osobního slyšení znalkyně Ing. Herkommerové vyplynulo, že nelze zcela vyloučit i takový děj, který odpovídá obhajobě obžalované, kdy tato zhruba čtyři hodiny před odběrem biologického materiálu, jehož vyšetřením byla zjištěna hladina 354 ng/ml metamfetaminu v její krvi, v době řízení touto látkou ovlivněna nebyla z důvodu, že požila jen několik málo minut před zastavením jednu tobolku uvedené drogy, neboť i časový odstup od odběru biologického materiálu i zjištěná výše hladiny účinné látky v krvi takovou situaci nevylučují, nicméně podepsaný soud je přesvědčen, že ze shora uvedeného důvodu k takové situaci u obžalované v odpoledních hodinách dne 31. října 2015 nedošlo. Podepsaný soud je přesvědčen, že obžalovaná požila předmětnou návykovou látku již v době natolik časově předcházející řízení motorového vozidla, že v době jeho řízení kvůli jejím účinkům nebyla způsobilá toto vozidlo bezpečně ovládat. Ze skutečnosti, že obžalovaná v době silniční kontroly disponovala dalším množstvím této návykové látky, dále vyplývá, že nelze zcela uvěřit výpovědi obžalované v tom směru, že by se jednalo o uživatelku občasnou, neboť celkové množství jí drženého metamfetaminu takové tvrzení spíše vyvrací, než potvrzuje (v souhrnu se jednalo o více dávek této drogy). Jak se navíc podává z důkazu provedeného trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi sp. zn. 3 T 14/2017, obžalovaná dne 16. února 2017 řídila motorové vozidlo tov. zn. Rover 75 pod vlivem přesněji nezjištěného množství amfetaminů. Z uvedeného vyplývá, že řízení motorových vozidel pod vlivem návykových látek není pro obžalovanou výjimečnou činností, pakliže se jej dopouští i v době trvání trestního řízení pro podezření z takového přečinu. Hladina metamfetaminu v krvi obžalované v době několika hodin po řízení motorového vozidla dosahovala hodnoty 354 ng na mililitr krve, což je dle vyjádření znalců (Ing. Herkommerová, MUDr. Matlach) hodnota toxická, neboť za toxickou hodnotu je nutno považovat již hladiny od 200 ng na mililitr výše. Jak v případě příležitostného či náhodného uživatele metamfetaminu, tak i v případě uživatele, jenž tuto návykovou látku užívá často, se jedná o množství, které bezpečné řízení motorového vozidla zcela vylučuje. Ze znaleckého posudku Ing. Herkommerové ani MUDr. Matlacha nelze vyvozovat, kdy se obžalovaná v uvedený den ocitla na maximu takové hladiny, jediná nepochybná skutečnost je jistě ta, že od doby zastavení hlídkou celní správy

obžalovaná drogu neužila. Otázka, kdy hladina této účinné látky v její krvi kulminovala a tedy zda v době řízení motorového vozidla ještě stoupala, či již klesala, sice najisto v řízení postavena nebyla, ale jak je blíže rozvedeno shora, podepsaný soud je z uvedených důvodů přesvědčen, že obžalovaná uvedenou drogu užila již před jízdou. Pakliže účinek takto podané drogy nastupuje zhruba po několika minutách, jak uvedla znalkyně Ing. Herkommerová, pak s ohledem na ujetou vzdálenost z místa, odkud obžalovaná vyjela (Bogatynia) do místa, kde byla zastavena (hraniční přechod u Hrádku nad Nisou) a předpokládanou dobu jízdy (13 km, cca 20 minut) nelze než uzavřít, že tato v době řízení účinky drogy ovlivněna byla a pakliže by nebyla bývala zastavena hlídkou celní správy, pak by jistě jízdu již pod jejím vlivem i dokončila (do Mladé Boleslavi zbývala další cca hodina jízdy).

Dokazování v hlavním líčení bylo dále po zjištění skutkového stavu zaměřeno jednak na pohnutky obžalované vedoucí ji k jejímu protiprávnímu jednání a jednak na její osobní poměry za účelem správné volby druhu ukládaného trestu a jeho výměry. Obžalovaná je osobou se stabilním pracovním zařazením na pozici, která je z jejího pohledu dobře placená a na které jí záleží. Žije ve společné domácnosti s přítelem, její finanční situace si díky tomu již stabilizovala. Jak bylo zjištěno z popisu z evidence rejstříku trestů, obžalovaná se nad rámec projednávané a sbíhající se trestné činnosti, dopustila dne 16. února 2017 přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, pročež jí byl Okresním soudem v Mladé Boleslavi v řízení pod sp. zn. 3 T 14/2017 uložen peněžitý trest ve výměře 20 000 Kč, skládající se ze 100 denních sazeb pod 200 korunách a pro případ jeho nezaplacení pak byl stanoven náhradní trest odnětí svobody ve výměře dvou měsíců. Uvedený peněžitý trest dle svého vyjádření splácí, zatím je zhruba v polovině. Přestupků ani jiných protiprávních jednání se nedopouští, jedinou výjimkou jsou dva blokovou pokutou řešené přestupky na úseku dopravy z let 2006 a 2011.

V otázce použité **právní kvalifikace** jednání obžalované se podepsaný soud částečně odklonil od závěrů obžaloby. Trestného činu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed. Předpokladem naplnění znaků uvedeného přečinu je tedy úmyslné jednání pachatele, které spočívá v neoprávněné dispozici s některou z uvedených látek, tedy v dispozici s ní bez příslušného povolení. Soud tudíž musel především zkoumat, zda obžalovaná neoprávněně disponovala (v daném případě pro jiného opatřila a dovezla) omamnou nebo psychotropní látku či přípravek jí obsahující v situaci, kdy z Polska dovezla tam volně dostupný lék značky Apselan, a to v množství pěti set tablet. Soud zejména s ohledem na skutečnost, že obžalovaná je uživatelem pervitinu a navíc lék Apselan nakoupila a dovezla za účelem jeho prodeje a dosažení zisku, dospěl k přesvědčení, že obžalovaná věděla, že tento léčivý přípravek obsahuje jako jednu ze svých složek prekursor drogy v podobě hydrochloridu pseudoefedrinu, že tento z něj bude chemickou reakcí získán a následně přeměněn v drogu označovanou jako pervitin. I přesto podepsaný soud dospěl k závěru, že žalovaný skutek obžalované trestným činem nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku není, když tento svůj právní názor opírá o usnesení osmého senátu Soudního dvora Evropské unie č. C-497/16 ze dne 2. 3. 2017, který rozhodoval o předběžné otázce podané Nejvyšším soudem ČR za účelem výkladu čl. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a

Rady ES č. 273/2004 ze dne 11. 2. 2004 o prekursorech drog. Z uvedeného usnesení Soudního dvora Evropské unie jednoznačně vyplývá, že nákup a následný dovoz léčivého přípravku, jak k němu došlo v posuzovaném případě obžalované v podobě léku Apselan, není možno podřadit pod skutkovou podstatu § 283 tr. zákoníku, neboť tento léčivý přípravek za prekursor drogy ve smyslu uvedeného nařízení Evropského parlamentu a Rady ES č. 273/2004 nemůže být považován. V případě obžalovanou převáženého léku Apselan se totiž nepochybně jedná o léčivý přípravek ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. 11. 2001 o kodexu Společenství týkajícího se humánních léčivých přípravků. Nicméně za dané situace, jelikož je podepsaný soud přesvědčen, že určení uvedeného léčivého přípravku bylo jednoznačné, neboť tento měl a mohl v konečné fázi sloužit k výrobě pervitinu, a i obžalované toto bylo známo, je možné a nutné toto jednání obžalované ve světle shora uvedeného usnesení osmého senátu Soudního dvora Evropské unie právně kvalifikovat jako dle § 286 odst. 1 tr. zákoníku, tedy jako přečin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu, kterého se dopustí ten, kdo vyrobí, sobě nebo jinému opatří anebo přechovává prekursor nebo jiný předmět určený k nedovolené výrobě omamné nebo psychotropní látky, přípravku, který obsahuje omamnou nebo psychotropní látku, nebo jedu. Právě za takový shora zmíněný jiný předmět sloužící k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky je v tomto případě nutno považovat právě lék Apselan, a to nejen z důvodu jeho obžalovanou dováženého množství, ale i z důvodu obžalovanou zmíněného cíleného určení. Jiný než přímý úmysl dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku v jednání obžalované nebylo možno dovodit, neboť tato věděla, že svým jednáním může ohrozit právem chráněný zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami a přípravky obsahujícími omamnou nebo psychotropní látku, a svým jednáním chtěla porušení či ohrožení tohoto zájmu vyvolat. Obžalovaná tak svým jednáním naplnila znaky skutkové podstaty shora uvedeného přečinu výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu dle § 286 odst. 1 tr. zákoníku.

V podstatě současně se obžalovaná tím, že řídí motorové vozidlo pod vlivem omamné látky nad hodnotou považovanou za toxickou, dopouští přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle ust. § 274 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. V tomto případě se obžalovaná dopustila protiprávního jednání nejméně v úmyslu nepřímém (§ 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku), neboť věděla, že shora uvedeným jednáním může porušit zájem chráněný zákonem, tj. v daném případě zájem na ochraně života a zdraví lidí a majetku, a pro případ, že jej způsobí, s tím byla srozuměna. V tomto směru tedy, jak vyplývá ze shora uvedeného, použitá právní kvalifikace, stejně jako zjištěný skutkový stav, nedoznaly žádných změn oproti té, jež byly uvedeny v podané obžalobě, neboť tyto byly dle názoru soudu správné a přiléhavé, a obžalovaná tak svým jednáním naplnila znaky skutkové podstaty shora uvedeného přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle ust. § 274 odst. 1 tr. zákoníku.

Výrok o trestu – v souhrnu shora uvedených faktů, při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud hodnotil nejen společenskou škodlivost jednání obžalované s přihlédnutím k jejím pohnutkám, a možnostem nápravy, ale zohlednil též dosavadní způsob jejího života a podíl na objasnění trestné činnosti. Při ukládání druhu a výměry trestu tak soud hodnotil níže uvedené skutečnosti.

Za přečin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu dle § 286 odst. 1 tr. zákoníku, může soud uložit jeho pachateli trest odnětí svobody až do pěti let. Obžalované přitěžovala ta skutečnost, že spáchala a je tudíž odsuzována za více trestných činů (tři sbíhající se trestné činy). Částečné doznání obžalované naopak soud řadí mezi okolnosti obžalované mírně polehčující, neboť se jedná o doznání situačního charakteru, a to navíc pouze k části jednání, které je obžalované kladeno za vinu. Dále je nutno kladně hodnotit následný přístup obžalované, tedy zejména lítost vyjádřenou nad jejím jednáním, kterou soud hodnotil jako upřímnou, byť zřejmě vyvolanou spíše obavou z výsledku trestního řízení nežli změnou jejích životních postojů. Za takové situace je dle podepsaného soudu možné i při ukládání souhrnného trestu ve vztahu k trestu za sbíhající se trestnou činnost, jež byla řešena Okresním soudem v Mladé Boleslavi pod sp. zn. 1 T 112/2016, účelu trestu dosáhnout stále ještě toliko pohrůzkou trestu, a to trestu odnětí svobody o výměře jednoho a půl roku, navíc podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání tří roků. V konkrétním případě tak bylo nutné na obžalovanou postupem dle § 286 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku působit souhrnným trestem odnětí svobody, a to trestem podmíněně odloženým. Ukládání trestu dle ust. § 286 odst. 1 tr. zákoníku je odůvodněno pravidly pro ukládání souhrnného trestu, jak jsou tato vtělena do ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku s odkazem na ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy podle toho ustanovení, které se vztahuje na čin nejprísněji trestný. V daném případě je za takový (nej)prísněji trestný nutno považovat přečin výroby a držení předmětu k nedovolené výrobě omamné a psychotropní látky a jedu dle § 286 odst. 1 tr. zákoníku. Ukládaný trest těsně pod jednou třetinou zákonné trestní sazby podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání tří roků je dle názoru soudu s ohledem na shora uvedené trestem přiměřeným a rozhodně ne prísným či dokonce likvidačním, který by však mohl a měl vést ke kýžené nápravě obžalované, zejména pak ke změně jejích životních postojů ve vztahu k užívání návykových látek. Vedle trestu odnětí svobody je dále obžalované ukládán trest propadnutí věci, a to konkrétně 488 kusů tablet léku APSELAN o hmotnosti 118,7 gramu bez obalu a jednoho igelitového sáčku s uzavíráním s pervitinem o hmotnosti 0.99g, včetně obalu, neboť se jedná o věci, jichž bylo užito ke spáchání trestného činu. Obžalované je dále ukládán i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře tří roků, neboť tento druh trestu by měl být v souvislosti s projednávaným druhem trestné činnosti zcela pravidelně ukládán. Projednávaná trestná činnost může a v nesčetných případech má fatální dopad na zdraví a majetek účastníků silničního provozu i přesto, že tito řádně pravidla silničního provozu dodržují. Obžalovaná se skutku dopouští i přesto, že si musela být vědom svých osobních poměrů, tedy potřeby využití řidičského oprávnění v jejím každodenním životě. Přesto neváhala upřednostnit své osobní zájmy nad zájmy ostatních účastníků silničního provozu na jeho řádný a bezpečný provoz. V dnešní době, kdy značně stoupá procento dopravních nehod zapříčiněných požitím alkoholu a omamných či psychotropních látek, je namístě takové jedince vyloučit z možnosti účastnit se silničního provozu na určitou dobu. Zájem společnosti na řádném a bezpečném silničním provozu nemůže být dle názoru soudu převážen osobními poměry obžalované. Konečně se soud dále uchýlil z důvodu splnění podmínek uvedených v § 75 odst. 1 tr. zákoníku k uložení trestu zákazu pobytu na území okresu Liberec, a to rovněž ve výměře tří roků, neboť obžalovaná nemá v tomto místě spáchání trestného činu žádné rodinné ani pracovní vazby, je odsuzována za úmyslný trestný čin a její nikoliv bezúhonná minulost nasvědčuje tomu, že uložení tohoto druhu trestu ve výměře korespondující s délkou zkušební doby podmíněného odsouzení, je vyžadováno z důvodu ochrany veřejného pořádku a zdraví.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 2. října 2017

Mgr. Přemysl Pechlát v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Schwarzová